

Говор предсједавајућег Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине Кемала Адемовића на Петој годишњици конференције Лиге парламентарца за AI – Quds

Истанбул, 27. април 2024.

Предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (ПСБиХ) Кемал Адемовић обратио се учесницима Пете годишње конференције Лиге парламентарца за AI – Quds (Јерусалим), која се одржава у Истанбулу. Обраћање предсједавајућег Адемовића преносимо у цјелости:

„Цијењени и високо поштовани предсједнице Републике Турске, ваша екселенцијо Ресер Таууip Erdoğan,

Уважени предсједнице Велике народне скупштине Републике Турске, професоре докторе Numan Kurtulmuş,

Поштовани предсједнице Лиге парламентарца за AI-Quds, господине Hamid Abdullah Al Ahmar, као и предједнице Лиге парламентарца за AI-Quds Турске, господине Nureddin Nebati,

Драге колеге парламентарци, даме и господо,

овај високо цијењени скуп парламентарца из цијелог свијета се састаје у неизмјерно важном моменту за човјечанство.

У тренуцима док разговарамо палестински народ се налази под бруталном пријетњом биолошког нестанка.

Какав смо то свијет постали!? Док шаљемо сателите у свемир, док пресађујемо органе и продужавамо животе смртно обољелих, док стварамо вјештачку интелигенцију и правимо паметне телефоне да у сваком тренутку можемо видјети цијели свијет пред собом – не можемо заштити дјецу да их не убијају! За шта нам служе паметни телефони – да гледамо раскомадане лешеве и гладну и уплакану палестинску дјецу! И сву другу дјецу коју убијају диљем свијета, ма које нације и вјере били!

Прије неколико мјесеци у Сарајеву, на великој НАТО конференцији са преко 130 присутних званица, рекао сам да смо као цивилизација изнијели многе велике и тешке револуције, али да смо пали на једном тесту – нисмо успјели заштитили цивиле у ратовима! А све револуције и сва научна и технолошка достигнућа изгледају тако ситно и безвриједно пред мртвим тијелом једног недужног дјетета!

Данас морамо подићи свој глас и учинити све, баш све што је у нашој моћи да заштитимо животе невиних људи, старца, жена и дјеце Палестине. Данашњи скуп је скуп представника стотина милиона људи које заступамо и њихов глас се мора чути!

Ја долазим из Босне и Херцеговине, из народа који је преживио геноцид. Потпуно ми је јасно све оно што се данас дешава у Палестини и страх ме да ће палестински народ доживјети исто оно што је доживио мој бошњачки народ. Или га је већ доживио, само је остало да неки међународни суд то и потврди – да је извршен геноцид над палестинским народом!

Поздрављам одлуку Међународног суда правде од 26. јануара ове године да усвоји привремене мјере и наложи Израелу да хитно и без одлагања обустави све радње које могу имати за посљедицу било који чин геноцида.

Позивам све чланице Уједињених нација (УН) да подзму све мјере у складу са међународним правом и зауставе страдање палестинског народа.

Бошњачки народ у Босни и Херцеговини и данас живи посљедице геноцида и де факто и де јуре иако је Међународни суд правде 26. фебруара 2007. године пресудио да се у Сребреници 1995. године десио геноцид. Бојим се да ће обећање „никад више“ да се данас прекрши у Палестини као што се десило у Сребреници, а сутра ко зна гдје.

Зато морамо осигурати да наша обећања не завршавају на политичким порукама него на сигурним правним и фактичким механизмима заштите живота људи ма које расе, вјере, етничке или националне припадности били.

Као предсједавајући Дома народа ПСБиХ позивам на моментални прекид оружаных дејстава у Палестини и рјешавању свих отворених питања мирним путем и преговорима!

Можда је моја земља географски и популацијски мала, али ми имамо потпуно право и легитимитет да свој став о страдању и геноциду искажемо, а цијели свијет зна и зашто. Надам се да ће Генерална скупштина УН ускоро усвојити Резолуцију о Сребреници и тиме још једном потврдити то наше морално право, али и послати поруку да ће починитељи геноцида, ма гдје и ма ко они били, остати вјечно уписани на тамној страни историје и да ће тај терет бити стављен и на плећа њихових потомака, који нису бити криви за злочине које су њихови очеви или дједови починили. Надам се да ће нове генерације политичара ускоро смоћи снаге да здраворазумски приступе великом задатку суочавања са прошлоћу како би смо

зеједно радили на побољштању односа међу нашим народима на бази истине и правде.

На крају, све пропусте које је међународна заједница направила у Босни и Херцеговини не смијемо поновити данас у Палестини!“